

Κυριακή 15η Δεκεμβρίου 2019 (Κυριακή ΙΑ΄ Λουκᾶ).

Λκ.14, 16 – 24.

«ἔτοιμά ἐστι πάντα» Λκ. 14, 17.

Τὴν παραβολή τοῦ μεγάλου δείπνου ἀκούσαμε σήμερα ἀπό τό θεανδρικό στόμα τοῦ Λυτρωτῆ. Μὲ ἀγάπη μᾶς ὑπόσχεται τὴ χαρά καί τὴν τιμὴ τῆς συμμετοχῆς μας στό κοινό τραπέζι μαζί Του. Μᾶς καλεῖ νά γίνουμε συνδαιτυμόνες μ’ Ἐκεῖνον πού προσφέρει τόν ἑαυτό Του, γιὰ νά τραφοῦμε καί νά γευθοῦμε τὴ σωτηρία.

Τὴν πρόσκληση ὁ Κύριος δέν τὴν ἀπευθύνει γιὰ κάποιο δείπνο πού πρόκειται νά ἐτοιμαστῆ, ἀλλὰ γιὰ ἓνα τραπέζι πού εἶναι ἤδη ἔτοιμο καί περιμένει τοὺς προσκεκλημένους. Στὴν πρόσκληση ἔχει μεγάλη σημασία ἡ λεπτομέρεια πού μπαίνει ὡς κατακλείδα: «ἔτοιμά ἐστι πάντα». Ὁ ἴδιος ὁ Οἰκοδεσπότης μὲ δική Του προσωπική φροντίδα, μὲ κόπο καί μὲ τὴν ἐλεύθερη θυσία Του ἐτοίμασε τὰ πάντα, γιὰ νά περιποιηθεῖ τοὺς καλεσμένους, νά τοὺς κάνει νά χορτάσουν καί νά χαροῦν.

Τί περιλαμβάνει αὐτή ἡ ἑτοιμασία, γιά νά ἐξελιχθεῖ τό βασιλικό δεῖπνο ὠραῖα; Ὁ Χριστός, πρὶν προσκαλέσει τοὺς πιστοὺς στό τραπέζι καί στήν εὐωχία Του, ἑτοίμασε κατ' ἀρχήν τό χῶρο. Ὁ χῶρος τοῦ δεῖπνου εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία σχεδιάστηκε καί ἀρθρώθηκε πρὶν ἀπό τή δημιουργία τοῦ σύμπαντος κόσμου. Στολίστηκε καί φωταγωγήθηκε μέ τά χρώματα καί τά ὑπέρλαμπρα φῶτα τῆς ἀγάπης, τῆς ἀρετῆς καί τῆς θεογνωσίας. Διακοσμήθηκε μέ τήν ἄκτιστη χάρη τῆς Ἁγίας Τριάδος καί στερεώθηκε στή δύναμη καί τόν ἁγιασμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Φύτρωσε καί ρίζωσε μέσα στήν παρθενική μήτρα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, γιά τό χατίρι τῆς ὁποίας ἔγινε τό σύμπαν. Ἐκείνη τέθηκε ὡς ἡ μεγάλη οἰκοδέσποινα καί ὑποδοχέας τῶν προσκεκλημένων. Ἡ Ἐκκλησία προετοιμάστηκε κατά τρόπο πού νά μπορεῖ νά δέχεται συνέχεια τοὺς πεινασμένους. Νά τοὺς ἀναπαύει, νά τοὺς τρέφει καί νά τοὺς θεραπεύει. Ὁ πιστός πού δέχεται τό προσκλητήριο γιά τό δεῖπνο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ δέχεται ὡς νυμφαγωγό του τήν Κυρία Θεοτόκο, χωρίς τήν ὁποία εἶναι ἀδύνατο νά καθίσει κάποιος στό θεϊκό τραπέ-

ζι. Ἐκείνη ἀποτελεῖ τό ἀκριβότερο στολίδι τῆς Ἐκκλησίας καί χωρίς ἐκείνη Ἐκκλησία δέν ὑπάρχει.

Ἡ ἐτοιμασία πού κάνει ὁ Χριστός, πρὶν ἐπιδώσει τὴν πρόσκληση στοὺς καλεσμένους, περιλαμβάνει τό μαγεῖρεμα τῆς τροφῆς. Τό φαγητό στό οὐράνιο δεῖπνο τοῦ Θεοῦ ξεπερνάει ὅλα ὅσα ἔχει δοκιμάσει ἢ ἀνθρώπινη γεύση καί ὅλα ὅσα μπορεῖ νά ἐπινοήσει ἢ ἀνθρώπινη μαγειρική τέχνη. Ὁ Πατέρας σφάζει τό σιτεμένο Του μοσχάρι, γιὰ νά τρυφήσουν οἱ συνδαιτυμόνες, καί τρυγάει τόν γλυκύτερο καί πιό μεθυστικό οἶνο, γιὰ νά τοὺς βυθίσει στή νηφάλια μέθη τοῦ οὐρανοῦ. Τό φαγητό πού προσφέρεται στό ἀξεπέραστο αὐτό δεῖπνο εἶναι τό σῶμα τοῦ Υἱοῦ. Ἡ σάρκα τοῦ Θεανθρώπου μερίζεται καί κομματιάζεται χωρίς νά διαιρεῖται, μοιράζεται σέ ὅλους χωρίς νά ἐλαττώνεται καί χορταίνει τοὺς πάντες χωρίς νά μειώνει τὴν ἐπιθυμία γιὰ περισσότερο κορεσμό. Ὁ οἶνος αὐτῆς τῆς τράπεζας εἶναι τό ζωηφόρο καί ζωήρροτο αἷμα τοῦ Υἱοῦ, πού κερνιέται μέσ' ἀπό τ' ἁγιοπότερο σ' ὅσους διψᾶνε γιὰ ζωὴ καί περίσσευμα ζωῆς. Αὐτός ὁ οἶνος ρέει ἀκατάπαυστα ἀπὸ τὴν τρυπημένη Θεανδρική πλευρά πάνω στό Γολγοθᾶ καί ποτίζει γιὰ πάντα τὴν Ἐκκλησία καί τά

μέλη της. Ὁ Χριστός, λοιπόν, ἐτοίμασε τό φαγητό τοῦ δείπνου μέ τή δική Του θυσία καί καλεῖ τούς προσκεκλημένους νά Τόν γευθοῦν, νά Τόν προσλάβουν, νά ἔνωθοῦν μαζί Του σέ μία ἔνωση μυστηριακή καί σωστική.

Τό τρίτο πού ἐτοίμασε ὁ Κύριος, πρίν προσκαλέσει τούς πιστούς στό τραπέζι Του, εἶναι τό πρόγραμμα τοῦ δείπνου. Τί ἀξία ἔχει ὁ χῶρος καί τό φαγητό σ' ἓνα δείπνο, ἂν δέν ὑπάρχει τό κατάλληλο πρόγραμμα γιά νά περάσουν εὐχάριστα οἱ καλεσμένοι; Τό πρόγραμμα τοῦ λαμπροῦ καί μυστικοῦ δείπνου, στό ὁποῖο καλοῦνται οἱ πιστοί, εἶναι ἡ δοξολογία, ἡ ὕμνηση καί ἡ λατρεία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Τοῦτο τό πρόγραμμα ἀνέλαβαν νά τό ἐκτελέσουν τ' ἀμέτρητα στίφη τῶν ἀγγέλων μέ μία ἁρμονία καί μέ ἓνα ρυθμό πού δέ γίνεται νά τά συλλάβει ἀνθρώπινο μυαλό καί νά ἐκφράσει σάρκινη γλῶσσα. Ἡ μουσική τοῦ κτιστοῦ κόσμου καί ἡ ὀμορφιά τῆς ὀρατῆς φύσεως, μ' ὄλο τό μεγαλεῖο, τήν ὠραιότητα καί τίς συγχορδίες πού μπορεῖ κάποιος νά φανταστεῖ, εἶναι μία ἀπειροελάχιστη πρόγευση καί ἓνα μηδαμινό προτύπωμα τῆς ἀτμόσφαιρας καί τῆς χαρᾶς πού

ὑπάρχει στήν περίλαμπρη εὐωχία πού προσκαλοῦνται οἱ πιστοί.

Ὁ Κύριος καί Βασιλέας τοῦ παντός ἐτοιμάζει τό δεῖπνο Του μέ προσοχή καί ἀγάπη καί μᾶς προσκαλεῖ νά συμμετέχουμε σ' αὐτό καί νά τό χαροῦμε. Κάθε Κυριακή καί σέ κάθε Θεία Λειτουργία μέ τό κτύπημα τῶν καμπάνων ἀπευθύνει τό προσκλητήριο σέ ὅλους, λέγοντάς μας ὅτι χάρη σ' Ἐκεῖνον «ἐτοιμά ἐστι πάντα». Ὅταν λαμβάνουμε αὐτό τό προσκλητήριο, ἄς ντυνόμαστε μέ τ' ἀκριβὰ καί ἐπίσημα ροῦχα τῆς ἀρετῆς καί τῆς μετάνοιας καί ἄς τρέχουμε στήν εὐλογημένη εὐωχία, γιά νά γευόμαστε καί νά αἰσθανόμαστε ὅλο καί περισσότερο, ἔντονα καί ἀκατάπαυστα ὅτι «χρηστός ἐστίν ὁ Κύριος». Ἀμήν.